Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 314/2002
af 20. februar 2002
om gennemførelsesbestemmelser for kvoteordningen for sukker

(EFT L 50 af 21.2.2002, s. 40)

Ændret ved:

		Tidende nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1140/2003 af 27. juni 2003	L 160	33	28.6.2003
►**M2**	Kommissionens forordning (EF) nr. 38/2004 af 9. januar 2004	L 6	13	10.1.2004

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 314/2002

af 20. februar 2002

om gennemførelsesbestemmelser for kvoteordningen for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker [1], særlig artikel 13, stk. 3, artikel 14, stk. 4, artikel 15, stk. 8, artikel 16, stk. 5, artikel 18, stk. 5, og artikel 41, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De seneste ændringer i den fælles markedsordning for sukker for produktionsårene 2001/2002-2005/2006, som blev indført ved forordning (EF) nr. 1260/2001, nødvendiggør visse tilpasninger af gennemførelsesbestemmelserne for kvoteordningen. Da forordning (EØF) nr. 1443/82 af 8. juni 1982 om gennemførelsesbestemmelser for kvotaordningen for sukker [2], senest ændret ved forordning (EF) nr. 392/94 [3], endvidere er blevet ændret væsentligt flere gange, bør der af hensyn til klarheden foretages en omarbejdning af nævnte forordning.

(2) Anvendelsen af kvoteordningen for sukker forudsætter, at det defineres præcist, hvad der forstås ved en virksomheds produktion af sukker, isoglucose eller inulinsirup, og hvad der forstås ved det interne forbrug i Fællesskabet. I dette øjemed bør ved en virksomheds produktion forstås de samlede mængder hvidt sukker, råsukker, invertsukker og sirup, henholdsvis isoglucose eller inulinsirup, som den pågældende virksomhed faktisk har produceret. Mulighederne for at tildele en del af en virksomheds produktion til en anden virksomhed, som har ladet sukkeret fremstille i forbindelse med en lønforarbejdningskontrakt, bør begrænses til ganske særlige tilfælde. Det er vigtigt, at sådanne tilfælde, medmindre der foreligger et tilfælde af force majeure, fastlægges således, at finansielle følger for sukkersektoren undgås.

(3) For at kvoteordningen i Fællesskabet kan anvendes harmonisk og effektivt, bør der fastsættes en metode til konstatering af produktionen, såvel for sirup af saccharose som for isoglucose og inulinsirup.

(4) Produktionen af isoglucose er fuldt ud afsluttet, så snart glucosen eller dens polymerer har gennemgået den såkaldte isomeriseringsproces. For at undgå enhver vilkårlighed i valget af tidspunkt for konstatering af produktionen, bør denne konstatering således ske straks ved udgangen af isomeriseringsprocessen og inden enhver udskillelse af glucose og fruktose eller enhver blanding. For at kontrollen kan blive helt effektiv bør enhver fabrikant af isoglucose i Fællesskabet være forpligtet til at indberette ethvert anlæg, der anvendes til denne isomerisering, til de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat.

(5) Produktet inulinsirup fremkommer i almindelighed, når inulin eller oligofruktoser heraf har gennemgået den såkaldte hydrolyse og første inddampning. Således bør konstateringen af produktionen ske umiddelbart efter udgangen af hydrolysen og den første inddampning og inden enhver udskillelse af glucose og fruktose eller inden enhver blanding.

(6) For at medlemsstaterne kan foretage en korrekt og entydig konstatering af produktionen af inulinsirup, bør det på grundlag

---

([1]) EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.
([2]) EFT L 158 af 9.6.1982, s. 17.
([3]) EFT L 53 af 24.2.1994, s. 7.

▼B

af bl.a. de hidtidige erfaringer præciseres, at denne konstatering skal ske ved henvisning til en inulinsirup med et fruktoseindhold på 80 % og ved omregning til sukker/isoglucoseækvivalenter ved anvendelse af en koefficient på 1,9.

(7) De i artikel 15 i forordning (EF) nr. 1260/2001 omhandlede produktionsafgifter kan først fastsættes efter produktionsårets udgang, da eksportforpligtelserne for sukker for en stor dels vedkommende indgås i anden halvdel af produktionsåret, og da de oplysninger, der skal bruges til fastsættelsen af produktionsafgifter, derfor først foreligger på det tidspunkt. For at producenternes økonomiske ansvar kan indtræde hurtigst muligt, bør det fastsættes, at der et godt stykke tid inden produktionsårets udgang skal betales acontobeløb på afgiften, som beregnes på grundlag af overslag. Størstedelen af produktionen af B-isoglucose finder almindeligvis først sted i de sidste måneder af produktionsåret, og det vil derfor være rimeligt kun at anvende basisproduktionsafgiften som acontobeløb, når det drejer sig om isoglucoseproduktion, der har fundet sted før den 1. marts det pågældende produktionsår. Fastsættelsen af afgifterne og dermed opkrævningen bør først kunne finde sted, når der foreligger så nøjagtige oplysninger som muligt, især med hensyn til forbruget.

(8) Der må fastsættes de nærmere bestemmelser for betaling af et pristillæg for sukkerroer, når produktionsafgifterne ligger under maksimumsbeløbene for disse, og desuden en ekstra betaling under hensyn til bl.a. det tidsrum, der går fra datoen for betaling af sukkerroerne og til den dag, hvor fabrikanten betaler produktionsafgifterne.

(9) Det er nødvendigt at fastlægge de frister, der er nødvendige for konstatering af produktionen og for fremsendelse af de dertil hørende oplysninger, med henblik på en korrekt anvendelse af kvoteordningen, og der bør i givet fald kunne iværksættes passende kontrolforanstaltninger fra medlemsstaternes side.

(10) Bortfaldet af ordningen for udligning af lageromkostninger i sukkersektoren fra den 1. juli 2001 betyder, at der ikke længere foreligger statistikker for lagrene og afsætningen af sukker i Fællesskabet. I betragtning af disse statistikkers betydning for en god forvaltning af kvoteordningen, herunder beregning af det månedlige forbrug af sukker og udarbejdelse af forsyningsopgørelserne, bør det fastsættes, at de virksomheder, der producerer og raffinerer sukker i Fællesskabet, fortsat stiller månedlige oplysninger om lagrene og afsætningen af sukker til rådighed for medlemsstaterne.

(11) Et af de særlige kendetegn ved markedsordningen for sukker er, at forbindelserne mellem sukkerfabrikanter og sukkerroeproducenter, især med hensyn til levering og betaling af sukkerroer, generelt styres ved hjælp af brancheaftaler inden for de rammer, der er fastlagt i fællesskabsbestemmelserne. Disse brancheaftaler kan indeholde regler, der tager hensyn til de særlige forhold i det område, hvor de anvendes. For så vidt angår den mulighed, fabrikanterne har for at lade sukkerroeproducenterne deltage i betalingen af tillægsafgiften, bør det bestemmes, at reglerne for denne deltagelse kan fastsættes i brancheaftaler inden for de rammer, der er fastlagt i artikel 16, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001.

(12) De isoglucoseproducerende virksomheder har i modsætning til de sukkerproducerende virksomheder, der er afhængige af produktionen af sukkerroer eller sukkerrør, ikke tilladelse til at overføre produktionen fra et produktionsår til det følgende.

(13) Der produceres isoglucose i løbet af hele produktionsåret for hurtigt og uden afbrydelse at kunne dække den svingende efterspørgsel, der er størst i slutningen og begyndelsen af produktionsåret. Den producerede isoglucose er dog vanskelig at oplagre i mængder, der er tilstrækkelige til at kunne dække denne maksimale efterspørgsel, fordi langvarig oplagring vil kunne skade produktets absolut nødvendige sterile karakter.

▼B

Under disse omstændigheder er de isoglucoseproducerende virksomheder nødsaget til at afbryde deres produktion i slutningen af produktionsåret, fordi de ellers vil fremstille C-isoglucose, der ikke kan afsættes på Fællesskabets indre marked. Som følge af denne for de isoglucoseproducerende virksomheder skadelige situation er det nødvendigt at fastsætte en vis fleksibilitet for den månedlige opgørelse af isoglucoseproduktionen, som dog skal være begrænset for at undgå, at der ved en automatisk udnyttelse af denne fleksibilitet indføres en camoufleret overførselsordning, som indirekte vil forhøje virksomhedernes produktionskvoter.

(14) I forbindelse med kvoteordningen kan der indtræffe forsinkelser i opkrævningen af produktionsafgifterne. For at sikre en harmonisk og rettidig opkrævning bør der fastlægges regler, som skal overholdes for opgørelsen og opkrævningen af afgiftsbeløbene.

(15) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved sukkerproduktion som omhandlet i artikel 13 til 18 i forordning (EF) nr. 1260/2001 forstås den samlede mængde, udtrykt i hvidt sukker, af

a) hvidt sukker

b) råsukker

c) invertsukker

d) sirup tilhørende en af følgende kategorier, herefter benævnt »sirup«:

— sirup af saccharose eller invertsukker, af en renhedsgrad på mindst 70 % og fremstillet af sukkerroer

— sirup af saccharose eller invertsukker, af en renhedsgrad på mindst 75 % og fremstillet af sukkerrør.

2. Ved beregningen af den i stk. 1 omhandlede mængde skal følgende ikke medtages:

a) hvidt sukker fremstillet af råsukker eller sirup, som ikke er fremstillet i samme virksomhed som det hvide sukker

b) hvidt sukker fremstillet af råsukker, sirup eller opfejningssukker, som ikke er fremstillet i samme produktionsår som det hvide sukker

c) råsukker fremstillet af sirup, som ikke er fremstillet i samme virksomhed som dette råsukker

d) råsukker fremstillet af sirup, som ikke er fremstillet i samme produktionsår som dette råsukker

e) råsukker, som er forarbejdet til hvidt sukker i det pågældende produktionsår i den virksomhed, hvor det er fremstillet

f) invertsukker eller sirup, der er forarbejdet til alkohol eller rom

g) sirup, som er forarbejdet til sukker eller invertsukker i det pågældende produktionsår i den virksomhed, hvor den er fremstillet

h) sirup bestemt til smørepålæg, og sirup, der skal forarbejdes til »Rinse appelstroop«

i) sukker, invertsukker og sirup fremstillet under forædlingsproceduren

j) invertsukker fremstillet af sirup, som ikke er fremstillet i samme virksomhed som dette invertsukker

k) invertsukker fremstillet af sirup, som ikke er fremstillet i samme produktionsår som dette invertsukker.

3. Produktionen udtrykkes i hvidt sukker på følgende måde:

a) for hvidt sukker, uanset kvalitet

▼B

b) for råsukker, i forhold til den udbytteprocent, der fastlægges i overensstemmelse med bilag I til forordning (EF) nr. 1260/2001

c) for invertsukker, ved multiplikation af produktionen heraf med koefficienten 1

d) for sirup, der skal betragtes som et mellemprodukt, i forhold til dens indhold af sukker, der kan ekstraheres, fastlagt i overensstemmelse med stk. 5

e) for sirup, som ikke skal betragtes som et mellemprodukt, i forhold til dens sukkerindhold udtrykt i saccharose, i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2135/95 ([1]).

4. Opfejningssukker fra et tidligere produktionsår udtrykkes i hvidt sukker i forhold til dets saccharoseindhold.

5. Sirups renhedsgrad beregnes ved at dividere det samlede sukkerindhold med tørstofindholdet.

Indholdet af sukker, der kan ekstraheres, beregnes ved fra den pågældende sirups polarisationsgrad at trække det resultat, der fremkommer ved at multiplicere forskellen mellem tørstofindholdet og polarisationsgraden for denne sirup med 1,70. Tørstofindholdet bestemmes efter den aræometriske metode.

Indholdet af sukker, der kan ekstraheres, kan dog for hele samme produktionsår bestemmes ud fra det reelle udbytte af siruppen.

Artikel 2

1. Ved isoglucoseproduktion som omhandlet i artikel 13 til 18 i forordning (EF) nr. 1260/2001 forstås den mængde produkt, der fremstilles af glucose eller dens polymerer med et indhold i tør tilstand på mindst 10 vægtprocent fruktose, uanset fruktoseindholdet ud over nævnte grænse, udtrykt i tørstof og konstateret i overensstemmelse med stk. 2.

2. Isoglucoseproduktion konstateres straks ved udgangen af isomeriseringsprocessen og inden enhver udskillelse af glucose og fruktose eller blanding ved fysisk volumenbestemmelse af produktet og bestemmelse af tørstofindholdet efter den refraktometriske metode.

3. Enhver isoglucosefabrikant skal snarest muligt afgive en erklæring om alle de anlæg, som han kan benytte til isomerisering af glucose eller dens polymerer.

Erklæringen indgives til den medlemsstat, på hvis område det pågældende anlæg er beliggende. Medlemsstaten kan af den pågældende kræve enhver supplerende oplysning herom.

Artikel 3

1. Ved inulinsirupsproduktion som omhandlet i artikel 13 til 18 i forordning (EF) nr. 1260/2001 forstås den produktmængde, der er fremstillet ved hydrolyse af inulin eller oligofruktose med mindst 10 vægtprocent fruktose i fri form eller i form af saccharose i tørstoffet, uanset fruktoseindholdet ud over nævnte grænse, og udtrykt i tørstof med sukker/isoglucoseækvivalent, og som er konstateret for alle inulinsirupsproducerende virksomheder, jf. stk. 2.

2. Inulinsirupsproduktionen konstateres ved alle følgende processer:

a) fysisk volumenbestemmelse af produktet i foreliggende stand straks ved udgangen af den første inddampning efter hver hydrolyse og inden enhver udskillelse af glucose og fruktose eller blanding

b) bestemmelse af tørstofindholdet efter den refraktometriske metode og måling af vægtprocenten af fruktose i tørstoffet på grundlag af en repræsentativ daglig prøve

c) konvertering til 80 vægtprocent fruktose i tørstoffet ved justering af den fastlagte mængde tørstof med den koefficient, der repræsenterer

([1]) EFT L 214 af 8.9.1995, s. 16.

▼B

forholdet mellem det målte fruktoseindhold i den pågældende mængde sirup og 80 %

d) omregning til sukker/isoglucoseækvivalenter ved anvendelse af en koefficient på 1,9.

▼M1

Artikel 4

1. Der udarbejdes en EF-forsyningsopgørelse for sukker, isoglucose og inulinsirup for hvert produktionsår samt en forsyningsopgørelse for sukker for hver medlemsstat. Disse opgørelser konsolideres ved udgangen af det følgende produktionsår.

2. Inden den 1. marts hvert år fastlægger hver medlemsstat for det løbende produktionsår den foreløbige produktion af sukker og inulinsirup for hver virksomhed, der er beliggende på dens område, og giver Kommissionen meddelelse herom. Sukkerproduktionen opdeles efter måned.

For de franske departementer Guadeloupe og Martinique samt for Spanien, for så vidt angår rørsukker, fastlægges og meddeles den foreløbige produktion inden den 1. juli hvert år.

3. Inden den 1. juni hvert år giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om arealerne og produktionen af dels sukkerroer til fremstilling af henholdsvis sukker, alkohol eller andre produkter, dels cikorie til fremstilling af inulinsirup i indeværende produktionsår og — på grundlag af skøn — i det kommende produktionsår.

4. Inden den 5. september hvert år opgør medlemsstaterne for det foregående produktionsår, hvor stor en endelig A-, B- og C-produktion af sukker, isoglucose og inulinsirup hver virksomhed, der er beliggende på deres område, har haft, og giver Kommissionen meddelelse herom. Den samlede sukkerproduktion opdeles efter måned.

5. Hvis det er nødvendigt at ændre den endelige sukkerproduktion på grundlag af de i stk. 4 omhandlede meddelte oplysninger, medregnes den deraf følgende afvigelse ved fastlæggelsen af den endelige produktion i det produktionsår, som afvigelsen er konstateret for.

6. Inden den 1. marts hvert år giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om, hvordan A- og B-kvoterne for sukker, isoglucose og inulinsirup er fordelt på virksomhederne for indeværende produktionsår.

Artikel 4a

1. Virksomheder, der fremstiller isoglucose, meddeler inden den 15. i hver måned den medlemsstat, på hvis område produktionen har fundet sted, hvor store mængder, udtrykt i tørstof, der rent faktisk er produceret i den foregående måned.

Senest ved udgangen af den anden næstfølgende måned opgør medlemsstaterne for hver måned produktionen af isoglucose for hver af de pågældende virksomheder og giver Kommissionen meddelelse herom.

De mængder, der produceres under proceduren for aktiv forædling, meddeles særskilt. Ved beregningen af den i andet afsnit omhandlede produktion medtages dog ikke de mængder isoglucose, der er fremstillet under proceduren for aktiv forædling.

2. Uanset stk. 1, første og andet afsnit, kan medlemsstatens myndigheder for en isoglucoseproducerende virksomhed og efter forudgående behørigt begrundet skriftlig ansøgning fra virksomheden:

a) enten kumulere produktionen i maj og juni for det foregående produktionsår og afskrive den på regnskabet for det igangværende produktionsår, eller

b) kumulere hele eller en del af produktionen i juni i et produktionsår sammen med produktionen i juli i det følgende produktionsår og afskrive den på regnskabet for sidstnævnte produktionsår.

▼M1

I det i første afsnit, litra b), omhandlede tilfælde skal det i ansøgningen om kumulation mindst oplyses, hvilken produktionsmængde i juni der skal kumuleres med produktionen i juli. Denne mængde må højst udgøre 7 % af summen af den pågældende virksomheds A- og B-kvoter for det produktionsår, hvor ansøgningen om kumulation indgives. Den således kumulerede mængde betragtes som den første produktion inden for den pågældende virksomheds kvoter.

Medlemsstaten træffer sin afgørelse under hensyntagen til virksomhedens produktionssituation og efterspørgslen på markedet i forhold til især kvoter og produktionsafgifter. Virksomheden kan for et givet produktionsår kun anvende én af de to kumulationer, der er omhandlet i første afsnit.

3. Efter aftale med medlemsstaten meddeler den isoglucoseproducerende virksomhed denne inden den 15. juli i det i stk. 2, første afsnit, litra a), omhandlede tilfælde og inden den 15. august i det i stk. 2, første afsnit, litra b), omhandlede tilfælde, hvilke mængder, udtrykt som tørstof, der rent faktisk blev produceret i den pågældende periode på to måneder, i givet fald under hensyntagen til den i stk. 2, andet afsnit, omhandlede mængde, der skal kumuleres.

4. Inden den 15. oktober opgør medlemsstaten virksomhedens kumulerede produktion af isoglucose i de pågældende to måneder, som skal afskrives på produktionsregnskabet for det pågældende produktionsår i henhold til stk. 2, første afsnit, henholdsvis litra a) eller b), og giver Kommissionen meddelelse herom.

5. Bestemmelserne i stk. 2, første afsnit, litra b), og andet afsnit, finder ikke anvendelse i det sidste produktionsår, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/2001.

Artikel 4b

1. Hver virksomhed, der er tildelt en sukkerproduktionskvote, og hver raffineringsvirksomhed, jf. artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1260/2001, meddeler inden den 20. i hver måned det ansvarlige organ i den medlemsstat, hvor produktionen eller raffineringen finder sted, den samlede mængde, udtrykt i hvidt sukker, af sukker og sirup som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), b), c) og d), i nærværende forordning:

— som den var ejer af, eller som var omfattet af et oplagsbevis, og

— som var oplagret i fri omsætning på Fællesskabets område ved udgangen af den foregående måned.

Disse mængder opdeles pr. oplagringsmedlemsstat i:

— sukker fremstillet af den pågældende virksomhed under A- og B-kvoter

— sukker overført i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 1260/2001

— C-sukker, og

— andet sukker.

2. Det i stk.1 omhandlede organ kan kræve, at virksomhederne med henblik på den administrative og fysiske kontrol meddeler supplerende oplysninger om bl.a. de præcise oplagringssteder og køb og salg af sukker.

Ved oplagring i andre medlemsstater end den, der giver Kommissionen meddelelsen, informerer denne medlemsstat inden udgangen af den følgende måned de pågældende medlemsstater om de oplagrede mængder og oplagringsstederne på deres område.

Inden udgangen af den anden måned efter den pågældende måned meddeler hver medlemsstat Kommissionen, hvor stor en mængde sukker de i stk. 1 omhandlede virksomheder har oplagret ved udgangen af hver måned, fordelt på de i stk. 1, andet afsnit, nævnte typer sukker.

I meddelelsen om lagrene pr. 30. juni fordeles hver type oplagret sukker dog på oplagringsmedlemsstaterne. Når den type sukker, der er

▼M1

oplagret uden for produktionsmedlemsstaten, ikke er fastslået, anses dette sukker for at være sukker under A- og B-kvoten.

Inden den 31. august 2003 giver medlemsstaterne meddelelse om de sukkerlagre pr. 30. juni 2002 og pr. 30. juni 2003, der er fastslået og opdelt pr. medlemsstat og sukkertype i overensstemmelse med stk. 1.

3. ►M2 Enhver virksomhed, der har fået tildelt en produktionskvote for isoglucose eller inulinsirup, giver inden den 1. august det ansvarlige organ i den medlemsstat, hvor produktionen finder sted, meddelelse om, hvor store mængder isoglucose, udtrykt i tørstof, eller inulinsirup, udtrykt i ækvivalenser for hvidt sukker, den havde som ejendom eller havde oplagret i fri omsætning på Fællesskabets område ved udgangen af det foregående produktionsår, opdelt på: ◄

— isoglucose eller inulinsirup, der er fremstillet af samme virksomhed under A- og B-kvoter

— C-isoglucose eller C-inulinsirup, og

— andet.

Hver medlemsstat giver inden den 1. september Kommissionen meddelelse om, hvor store mængder isoglucose og inulinsirup der var oplagret ved udgangen af det foregående produktionsår opdelt som i første afsnit.

Artikel 4c

1. Virksomheder, der fremstiller C-sukker, giver inden udgangen af hver måned myndighederne i den medlemsstat, hvor sukkeret er fremstillet, meddelelse om, hvor store mængder C-sukker de har eksporteret i den foregående måned. Mængderne opdeles efter den medlemsstat, som eksporten har fundet sted fra.

Medlemsstaterne giver inden udgangen af den anden næstfølgende måned Kommissionen meddelelse om, hvilken mængde C-sukker der hver måned er eksporteret af de i første afsnit omhandlede virksomheder, opdelt som angivet i samme afsnit.

På grundlag af de eksportbeviser, der er omhandlet i artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2670/81 ([1]), giver medlemsstaterne inden den 15. maj Kommissionen meddelelse om, hvor store mængder C-sukker de i første afsnit nævnte virksomheder eksporterede om måneden i det foregående produktionsår, opdelt som angivet i samme afsnit.

2. Virksomheder, som har fremstillet C-sukker i mindst et af de to produktionsår 2001/02 og 2002/03, giver inden den 1. august 2003 myndighederne i den medlemsstat, hvor sukkeret er fremstillet, meddelelse om, hvor store mængder C-sukker de har eksporteret i produktionsåret 2002/03 opdelt efter den medlemsstat, som eksporten fandt sted fra.

Inden den 5. september 2003 giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om, hvor store mængder C-sukker de i første afsnit nævnte virksomheder har udført i produktionsåret 2002/03 opdelt som angivet i samme afsnit.

▼B

Artikel 5

1. For så vidt der ikke er fastsat andet i stk. 2 til 5 nedenfor, forstås ved en virksomheds sukkerproduktion eller isoglucoseproduktion som omhandlet i artikel 13 til 18 i forordning (EF) nr. 1260/2001 den mængde sukker eller isoglucose, der faktisk er fremstillet af denne virksomhed.

2. En virksomheds samlede sukkerproduktion i et produktionsår er den i stk. 1 omhandlede produktion med tillæg af den sukkermængde,

([1]) EFT L 262 af 16.9.1981, s. 14.

▼B

der er overført til dette produktionsår, og med fradrag af den sukkermængde, der overføres til det følgende produktionsår.

3. Sukkermængder, der er fremstillet i henhold til en lønforarbejdningskontrakt af en virksomhed, der fremstiller sukker, herefter benævnt »forarbejderen«, for en anden virksomhed, der fremstiller sukker, herefter benævnt »kommittenten«, anses efter behørigt underskrevet, skriftlig anmodning fra vedkommende fabrikanter til den pågældende medlemsstat for at være produceret af kommittenten, såfremt en af følgende betingelser er opfyldt:

a) forarbejderens samlede sukkerproduktion er lavere end hans A-kvote

b) forarbejderens samlede sukkerproduktion er højere end hans A-kvote, men lavere end hans A- og B-kvote tilsammen, såfremt kommittentens samlede sukkerproduktion er højere end hans A-kvote

c) forarbejderens og kommittentens samlede sukkerproduktion er højere end deres respektive A- og B-kvoter tilsammen.

4. Er kommittentens og forarbejderens virksomheder beliggende i forskellige medlemsstater, indsendes den i stk. 3 omhandlede anmodning til begge de pågældende medlemsstater. De pågældende medlemsstater udformer i så tilfælde svaret i fællesskab og træffer de fornødne foranstaltninger til at kontrollere, at de i stk. 3 fastsatte betingelser er opfyldt.

5. Ifølge fremgangsmåden i artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan en sukkermængde, der er fremstillet af en forarbejder, anses for kommittentens produktion, når roer, sukkerrør eller melasse i tilfælde af force majeure må forarbejdes til sukker i en anden virksomhed end kommittentens.

Artikel 6

1. Inden den 1. april foretages for det løbende produktionsår

a) et overslag i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EF) nr. 1260/2001 over basisproduktionsafgiften og B-afgiften for sukker

b) efter fremgangsmåden i artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 fastsættelse af enhedsbeløb, beregnet i overensstemmelse med artikel 7 i nærværende forordning, som sukkerfabrikanten, isoglucosefabrikanten og inulinsirupsfabrikanten skal betale som acontobeløb på afgiften.

2. Inden den 15. april i det løbende produktionsår opgør medlemsstaterne for hver sukkerproducerende, hver isoglucoseproducerende og hver inulinsirupsproducerende virksomhed de acontobeløb, der skal betales på afgiften for det pågældende produktionsår.

For de franske departementer Guadeloupe og Martinique samt for Spanien, for så vidt angår rørsukker, opgøres disse acontobeløb inden den 15. august i det løbende produktionsår.

For så vidt angår sukker og inulinsirup beregnes dette acontobeløb:

a) ved at multiplicere den i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, fastlagte foreløbige produktion af A-sukker og A-inulinsirup og B-sukker og B-inulinsirup med det enhedsbeløb, der er fastsat som acontobeløb på basisproduktionsafgiften, og

b) ved at multiplicere den i henhold til artikel 4, stk. 1, fastlagte foreløbige produktion af B-sukker og B-inulinsirup med det enhedsbeløb, der er fastsat som acontobeløb på B-afgiften.

For så vidt angår isoglucose beregnes det acontobeløb, der skal betales, ved at anvende det enhedsbeløb, der er fastsat som acontobeløb på basisproduktionsafgiften for isoglucose, på den fra den 1. juli til udgangen af februar gennemførte produktion af A- og B-sukker i det løbende produktionsår.

3. Medlemsstaterne opkræver acontobeløbene inden den 1. juni i det løbende produktionsår.

▼B

For de franske departementer Guadeloupe og Martinique samt for Spanien, for så vidt angår rørsukker, opkræves acontobeløbene inden den 1. september i det løbende produktionsår.

▼M1

4. Den mængde, der er afsat til forbrug i Fællesskabet, og som skal konstateres i henhold til artikel 15, stk. 1, litra b), og artikel 15, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1260/2001, beregnes på grundlag af summen af mængderne, udtrykt i hvidt sukker, af sukker og sirup som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), b), c) og d), i nærværende forordning, isoglucose og inulinsirup, der er

a) oplagret ved produktionsårets begyndelse

b) fremstillet under A- og B-kvoter

c) importeret i uforarbejdet stand

d) indeholdt i importerede forarbejdede produkter.

Fra summen som omhandlet i første afsnit trækkes mængden, udtrykt i hvidt sukker, af sukker, isoglucose og inulinsirup, der er

a) eksporteret i uforarbejdet stand

b) indeholdt i eksporterede forarbejdede produkter

c) oplagret ved produktionsårets afslutning

d) omfattet af et bevis for produktionsrestitutioner som omhandlet i artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001.

Dataene om de mængder, der er omhandlet i første afsnit, litra c) og d), og andet afsnit, litra a) og b), hentes fra Eurostat-databaserne og vedrører i mangel af fuldstændige data for et produktionsår dataene for de senest foreliggende 12 måneder. De mængder, der er omfattet af aktiv forædling, medtages ikke.

I første afsnit, litra c), og andet afsnit, litra a), tages der højde for de mængder, der er bestemt for De Kanariske Øer, Madeira og Azorerne, jf. artikel 1, stk. 1a, i forordning (EØF) nr. 2670/81.

Mængderne af sukker, isoglucose og inulinsirup, der er indeholdt i de i første afsnit, litra d), og andet afsnit, litra b), omhandlede produkter, beregnes på grundlag af det konstaterede gennemsnitlige sukkerindhold, der er konstateret for de pågældende produkter, og data fra Eurostat.

Mængderne som omhandlet i andet afsnit, litra a), omfatter ikke C-sukker, C-isoglucose og C-inulinsirup og heller ikke fødevarehjælp.

▼B

5. Ved de i artikel 15, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1260/2001 omhandlede eksportforpligtelser for det løbende produktionsår forstås:

a) de samlede mængder sukker, der skal udføres i uforarbejdet stand med eksportrestitutioner eller eksportafgifter fastsat ved licitation for det pågældende produktionsår

b) de samlede mængder sukker, isoglucose og inulinsirup, der skal udføres i uforarbejdet stand med eksportrestitutioner eller eksportafgifter fastsat periodisk på basis af eksportlicenser udstedt i løbet af det pågældende produktionsår

▼M2

c) de samlede anslåede udførsler af sukker, isoglucose og inulinsirup i form af forarbejdede produkter med eksportrestitutioner eller eksportafgifter fastsat herfor i det pågældende produktionsår.

▼B

Ved beregning af det anslåede gennemsnitlige tab, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1260/2001, tages der også hensyn til produktionsrestitutionerne for de mængder basisprodukter udtrykt i hvidt sukker, for hvilke de i artikel 7, stk. 3, i nævnte forordning omhandlede produktionsrestitutionsbeviser er blevet udstedt i løbet af det pågældende produktionsår.

▼B

Artikel 7

1. Dersom overslaget over basisproduktionsafgiften for sukker og inulinsirup giver et beløb, der er lig med eller over 60 % af det i artikel 15, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001 omhandlede maksimumsbeløb, er det enhedsbeløb, der skal betales a conto, lig med 50 % af det nævnte maksimumsbeløb.

Dersom overslaget giver et beløb, der er lavere end 60 % af nævnte maksimumsbeløb, er det enhedsbeløb, der skal betales a conto, lig med 80 % af overslaget.

2. Stk. 1 gælder ved fastsættelse af det enhedsbeløb, der skal betales a conto på B-afgiften for sukker og for inulinsirup, under hensyntagen til det i artikel 15, stk. 4 og 5, i forordning (EF) nr. 1260/2001 omhandlede maksimumsbeløb.

3. Det enhedsbeløb, der skal betales a conto på basisproduktionsafgiften for isoglucose, er lig med 40 % af det enhedsbeløb, der er fastsat som acontobeløb på basisproduktionsafgiften for sukker i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), i nærværende forordning.

Artikel 8

1. For sukker, isoglucose og inulinsirup fastsættes inden den 15. oktober for det foregående produktionsår:

a) basisproduktionsafgiften og B-afgiften

b) eventuelt den i artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 omhandlede koefficient.

2. Inden den 1. november opgør medlemsstaterne for hver sukkerproducerende, hver isoglucoseproducerende og hver inulinsirupsproducerende virksomhed for det foregående produktionsår og under hensyntagen til de acontobeløb, der er opkrævet i henhold til artikel 6, de resterende afgifter, der skal betales.

De i stk. 1 omhandlede restbeløb, som virksomheden eller medlemsstaten skylder, betales inden den 15. december efter beregningsfristen.

3. Når en koefficient fastsættes ifølge artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001, beregner medlemsstaterne i overensstemmelse med nævnte stk. 2 for hver sukkerproducerende, hver isoglucoseproducerende og hver inulinsirupsproducerende virksomhed inden den 1. november den tillægsafgift for det foregående produktionsår, som de pågældende fabrikanter skal betale. Afgiften opkræves samtidigt med restbeløbet af produktionsafgifterne for det pågældende produktionsår.

4. Såfremt de afgifter, en producentvirksomhed skylder, ikke er opgjort korrekt, skal det korrekte beløb eller restbeløb, som den pågældende producentvirksomhed skal betale, opgøres inden for en frist på 30 dage fra den dato, på hvilken medlemsstaten er blevet opmærksom på denne situation og er i stand til at beregne det lovformeligt skyldige beløb.

Medlemsstaterne opkræver de i første afsnit omhandlede beløb inden for en frist på 30 dage at regne fra datoen for opgørelsen af beløbene.

Artikel 9

1. De i artikel 18, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 omhandlede beløb fastsættes samtidig med og efter samme fremgangsmåde som de afgifter, der omhandles i artikel 8, stk. 1, i nærværende forordning.

2. Såfremt sukkerfabrikanten har betalt sukkerroesælgeren en pris, der er lavere end basisprisen for sukkerroer, skal fabrikanten i forhold til denne forskel lade sukkerroesælgeren få andel i fortjenesten ved sukkerets realisering til interventionspris.

▼B

Med henblik på opgørelsen af det beløb, som svarer til denne andel, skal sukkerfabrikanten tage hensyn til

a) perioderne mellem datoerne for betaling af sukkerroerne og de datoer, hvor acontobeløbene og restbeløbene for produktionsafgiften og tillægsafgiften skal betales

b) rentesatsen for Den Europæiske Centralbanks hovedrefinansieringsfacilitet for de i litra a) nævnte perioder; for en medlemsstat, der ikke deltager i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, er referencesatsen den tilsvarende officielle rentesats fastsat af dens centralbank

c) den i artikel 18, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 anførte procent

d) udbyttet af de pågældende sukkerroer under hensyntagen til artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/2001.

3. Sukkerfabrikanten betaler sukkerroesælgeren de i stk. 1 nævnte beløb samt det beløb, der svarer til den i stk. 2 nævnte andel, inden fire uger efter datoen for fastsættelsen af de i artikel 8, stk. 1, omhandlede afgifter.

4. Ved brancheaftaler kan der afviges fra stk. 2 og 3.

Artikel 10

Medlemsstaterne træffer alle fornødne kontrolforanstaltninger med henblik på at fastslå produktionen af de i denne forordning omhandlede produkter.

Artikel 11

Den i artikel 16, stk. 3, andet og tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1260/2001 omhandlede godtgørelse kan, uden at disse bestemmelser tilsidesættes, anvendes på betingelser, der fastsættes ved en brancheaftale.

Artikel 12

Forordning (EØF) nr. 1443/82 ophæves.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.